

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ԻՆԶՊԵՐՍ ՍԳԱՅ ՍԻՐԵԼԻՆ

Երբ ես մեռնիմ՝ սրգացե՛ք, բայց արցունքի փոխարեն՝
 Խանդաղատա՛նք ու գորո՛վ միայն բըխի ձեր սիրտէն:
 Զի կը չորնան արցունքներն, եւ վիշտերն ալ կը մարին
 Ժամանակի կարեկից, ըսփոփարա՛ր թեւերուն՝

Ինչպէս արցունքը այրող մոմին որ հուսկ կը հատնի
 Բարակ ցօղունն իր գրկած, եւ այդ լոյսն ալ կը շիջի:
 Առանց այդ տաք գորովին, միջոցին մէջ առկախեալ,
 Հոգիս մընայ պիտի որբ՝ մինչեւ վախճա՛նն աշխարհի,

Մինչեւ մարմինն իմ առնէ գերեզմանէն յարութիւն,
 Եւ գայ գտնել կորուսեալ սիրելիները նախկին:
 Թող մի՛շտ սրգան ետեւէս անոնք որ զիս սիրեցին,
 Անոնց զոր ե՛ս սիրեցի, որ բոյրն եղան իմ կեանքին,

Նո՛յնիսկ լեղի օրերուն. եւ մի՛շտ՝ նեցուկ ամրակոռ,
 Երբ չար հովերն աշխարհի զիս խոցեցին խորերէն:
 Թող զիս սրգան անարցունք, հպարտութեամբ, վե՛հօրէն,
 Քաղցրը վիշտով անպատում, բայց որ մարդիկ չըտեսնեն:

Հաւատարիմ ո՞վ կայ արդ՝ որ ընթացք տայ փափաքիս,
 Որ իր սրտին մէջ պահէ զիս երբ մեկնիմ աշխարհէն,
 Սիրտը որուն ըլլայ մի՛շտ աւելի ջերմ ու անքէն,
 Որ սիրելով ազատէ՛, ինձ մոռացման անդունդէն:

«Ի լրումն ժամանակի»

Անտիպ հատորէն

ԱՆԵԼ